

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 42/2014
29.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Нате Месаровић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.С., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 804/13 од 31.12.2013. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 182/12 од 13.09.2012. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2014. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 804/13 од 31.12.2013. године **УСВАЈА СЕ** као **делимично** основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 182/12 од 13.09.2012. године повређен кривични закон у корист окривљеног Д.С. - члан 369. тачка 1. Законика о кривичном поступку у вези члана 194. став 1. Кривичног законика, док се захтев за заштиту законитости у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. Законика о кривичном поступку, **ОДБИЈА** као неоснован.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К 705/11 од 18.11.2011. године окривљени Д.С. оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 182/12 од 13.09.2012. године, поводом жалбе окривљеног Д.С., а по службеној дужности преиначена је

пресуда Другог основног суда у Београду К 705/11 од 18.11.2011. године тако што је Апелациони суд у Београду на основу члана 355. тачка 1. ЗКП окривљеног Д.С. ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 182/12 од 13.09.2012. године Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП и то битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 194. став 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 182/12 од 13.09.2012. године повређен закон.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, о којој није обавестио јавног тужиоца, јер веће није нашло да би његово присуство било од значаја за доношење одлуке (а окривљени нема браниоца).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је делимично основан.

Одредбом члана 604. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 101/11), који се примењује од 01.10.2013. године (Закон о изменама и допунама Законика о кривичном поступку „Службени гласник РС“ број 121/12) предвиђено је да се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика оцењује по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ број 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ број 58/04, 85/05 и др. закон, 115/05, 49/97, 122/08, 20/09-др. закон, 72/09 и 76/10).

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је другостепеном пресудом повређен кривични закон – члан 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 194. став 1. КЗ.

Наиме, другостепени суд је на основу члана 355. тачка 1. ЗКП окривљеног Д.С. ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, јер дело за које је оптужен по закону није кривично дело.

Дајући разлоге за такав став, другостепени суд је у образложењу пресуде навео да угрожавање спокојства и телесног интегритета члана породице представља последицу, а не радњу извршења предметног кривичног дела, због чега се у конкретном случају не може применити одредба члана 112. став 30. Кривичног законика, односно да за постојање тог дела по ставу другостепеног суда није довољно да учинилац предметног дела једном угрози спокојство и телесни интегритет члана своје породице, како је то окривљеном у овом поступку

стављено на терет, већ је неопходно да угрожавање траје краће или дуже време, односно да угроженост представља једно континуирано стање у коме се налази члан породице.

Овакав став Апелационог суда у Београду, је по налажењу Врховног касационог суда неприхватљив из следећих разлога:

Наиме, код кривичног дела насиље у породици из члана 194. КЗ ради се о такозваној последичној радњи извршења, која садржајно може бити различита, али се мора тумачити у контексту начина извршења наведених у члану 194. став 1. КЗ – примена насиља, претња да ће се напасти на живот или тело и дрско или безобзирно понашање.

Радња извршења предметног кривичног дела која је, дакле, дефинисана последицом, одређена је трајним глаголом, те се у смислу одредбе члана 112. став 30. КЗ сматра да је дело учињено ако је радња извршена једном или више пута. Према томе, окривљени је супротно ставу другостепеног суда на начин описан у изреци првостепене пресуде, описаним радњама извршеним у једном догађају, дана 16.08.2010. године угрожавао спокојство и телесни интегритет своје бабе, као члана породице и тиме остварио сва битна обележја кривичног дела из члана 194. став 1. КЗ. Стога је другостепени суд, преиначењем првостепене пресуде и ослобађањем од оптужбе окривљеног, повредио кривични закон у питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, на шта се основано указује у поднетом захтеву.

Налазећи, из изнетих разлога, да је другостепеном пресудом учињена повреда закона из члана 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 194. став 1. КЗ, Врховни касациони суд је утврдио да је том пресудом повређен закон у корист окривљеног не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости поднет.

Оцењујући наводе захтева да је другостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, због изостанка јасних разлога о одлучним чињеницама, Врховни касациони суд налази да је захтев у том делу неоснован.

Супротно овим наводима захтева, другостепеном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП у смислу навода захтева. Другостепени суд је како је напред наведено повредио кривични закон – члан 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 194. став 1. КЗ јер је заузео погрешан став у питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, али је за такав став дао разлоге који нису неразумљиви нити противречни.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 3. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.